

[Ingerlise Koefoed]

Man taler om at give mange mennesker adgang til kulturressourcerne, f.eks. i form af det ungdomskort til museer, som hr. Holger K. Nielsen også omtalte. Hvorfor kun det kort i EF?

Man taler om at forbedre uddannelserne på kulturområdet. Hvorfor kun i EF? Det er der brug for i hele Europa.

Og man taler om den såkaldte interkulturelle dialog med den øvrige verden, som EF skal udvikle, men som det naturligvis er en fællesmenneskelig og fælleseuropæisk interesse at udvikle.

Det er fremgået af hr. Holger K. Niensens indlæg, at formålet med denne forespørgsel er at gøre opmærksom på, hvor nødvendigt det er, at man ikke indsnævrer det kulturpolitiske til at være et økonomisk interessant område inden for et snævert fællesskab, og vi har fået mange positive svar fra de ordførere, der hidtil har haft ordet, og fra ministrene på vores forespørgsel.

Men ét er teori, et andet praksis, og for nu at se, om de ting, som bliver sagt heroppe fra talerstolen, også holder i praksis, vil vi opfordre Folketinget til at tilslutte sig ideen om den stærkere satsning på det nordiske samarbejde, den stærkere satsning på de kulturpolitiske områder i Danmark og arbejdet for, at der i bredere europæisk forstand trækkes på alle de kulturelle ressourcer. Og det vil vi opfordre Folketinget til at gøre ved at stemme for det dagsordensforslag, som vi har fremsat.

Den satsning på alle de kulturelle ressourcer er nemlig kolossalt vigtig ikke mindst i dag, hvor vi alle står over for en udfordring udefra, hvor vi alle bliver nødt til at gå ind i et større og bredere samarbejde, og hvor det er kolossalt vigtigt, at vi også her bruger de ressourcer, vi har fra den folkelige kultur, fra biblioteksvæsenet, fra højskolebevægelsen, fra andelsbevægelsen, fra alle de debatter, vi har haft med folk ude omkring, fra udviklingen af små teatre, fra udviklingen af lokal-tv, fra udviklingen af større og spændende teatre – alt dette temmelig demokratisk ledet.

Det er kolossalt vigtigt, at vi går styrket ind med det i de fællesskaber, for at vi kan påvirke samfundsudviklingen i så godt som alle de vestlige lande, som er i en eller anden form for krise i dag, ikke så slem som den danske, men krise i hvert fald.

Helge Sander (V):

Forespørgslen i dag kan godt give det indtryk, at et enkelt parti her i Folketinget vil tage patent på den nordiske vinkel.

Det mener jeg er meget forkert. I hvert fald er vi i Venstre glade for de to ministres svar på forespørgslen. Vi føler nemlig også, at kulturelt siger vi et både-og, når vi taler om Europa og Norden. Vi føler netop, at vi hjælper vore nordiske nabolande i kraft af vort medlemskab af EF, og et af dem har i årevis udtrykt beklagelse over det danske medlemskab, men nu er det jo i stedet spørgsmålet, om Norge skal træde ind i EF, der debatteres. Det er vel sådan, at de nordiske lande nærmest står på tærerne for at kigge ind ad vinduerne i Bruxelles.

Det anbringer Danmark som blommen i et æg. Kan man nævne nogen anden periode i historien, hvor Danmark har haft en mere fordelagtig placering end i dag? Jeg tror det næppe. De bekymrede finder man ikke længere i Norge og Sverige, men derimod i nogle snævre danske kredse, hvor man har svært ved at se ud ad vinduerne, der dugger, fordi man ånder for meget.

EF har ikke svækket det nordiske samarbejde. Tværtimod var det EF, der fik sat gang i Eureka, som igen førte til et stigende nordisk forskningssamarbejde.

Det var EF, der gennem de store udviklingsprogrammer ERASMUS og COMETT satte gang i Nordisk Ministerråd, så der på dansk initiativ blev skabt det såkaldte Nordplus-program.

For ca. 1½ år siden holdt Venstres undervisningsminister Bertel Haarder et fælles møde for de nordiske og europæiske undervisningsministre, og resultatet vil snart vise sig i form af nordisk deltagelse i de europæiske udvekslingsprogrammer.

Dette eksempel blot for at understrege Venstres interesse i at understøtte det nordiske perspektiv i EF-samarbejdet. Vi mener ikke, at vi skal have et stort og flot EF-kulturprogram, der styres fra Bruxelles. EF-kommisærerne skal ikke bestemme, om vi skal have en fælleseuropæisk tv-kanal eller for den sags skyld et EF-fodboldlandshold. Hvis der er interesse for det i de enkelte områder, vil vi absolut ikke lægge hindringer i vejen, så skal der være frie muligheder for at skabe disse ting i den rette ånd, men vi vil ikke have direktiver.